

Vânătoru s-o sculatu,
Pușca-n mână și-o luatu,
După cerb o alergatu,
Sus la munte l-o aflu.
- Stai, fârtat, nu mă-mpușca,
Lasă-mi mie viața
Că nu-s fiara fiarelor
Că-s vâtavu oilor
De pe vârvu munților,
Munților, cărunților.

De la Măricuța Bizău, 80 ani, 1980.

2318

Trei Crai de la răsărit
Cu steaua-au călătorit
Și-au mers, după cum citim,
Până la Ierusalim.
Și-acolo dacă-au ajuns
Steaua lor li s-a ascuns.
Ei prin oraș se plimbau
Și pe oameni întrebau:
- N-ați văzut, n-ați auzit
De-un crai mare, de curând?
Atunci Irod Împărat
Auzind, s-a tulburat
Și-a tăiat Irod copii
Chiar patrușprezece mii.
Pe Christos nu l-a tăiat,
Dumnezeu l-o apărat.
Să siți, gazde, veseloși
C-ați ajuns Crăciun frumos
Și nașterea lui Christos;
Și găzdoaia veseloasă
C-o ajuns seară frumoasă
Și nașterea Ta, Christoase.

De la Maria Șimon, 68 ani, 1980.

2319

După Crăciun ce urmează?
Sânvăsâi și Bobotează
Și vin cășilegile,
Se mărită fetele:
Sie orb, sie șchiop,
Numa să sie cu clop
Și păru prin clop să-i iasă
Numa să mă văd mireasă.

De la Maria Șimon, 68 ani, 1980.

Colecția CLARA MARCHIȘ

Colinde din Oarța de Jos

2320

Veste bună, gazdă, -n casă

- Veste bună, gazdă, -n casă!
Bună zua gospodari.

Colecția ILEANA POP

Luminatul caselor de sărbători

În Bârsana, acum 70-80 de ani, oamenii aduceau lemne de mestecăn și făceau *făici*, pentru a lumina casa în timpul șezătorilor, dar și în serile obișnuite.

În apropierea Crăciunului, oamenii aduceau câte un copac scorburos, la care-i spuneau că este *crăciunul*. În seara de Crăciun îl ardeau în vatră, ținea toată noaptea; așa luminau casa, iar fumul ieșea pe știol în sus. Casele se mai luminau și cu *hopâc cu seu de oaie*, dar și cu *făici*.

Bârsana, 1975.

IOAN CHIOREANU-OAȘ

Corindatul în satul Prilog

Dialog consemnat de DUMITRU IUGA

- În Țara Oașului, Crăciunul este cea mai mare și mai veselă sărbătoare a anului.

Odinioară se putea spune că tot satul corindă, după ce vreme de câteva săptămâni, de când începea postul, se făceau "învățături" de corinde, seară de seară.

De cum începea postul, mama, ca la toate casele, punea oala mare cu leșie de cenușă; se spălau toate vasele cu cenușă. Toți pruncii știam că numai Marța, Joia, Sâmbăta și Dumineca mâncăm lapte și brânză, în celelalte zile nu. Carne și slănină nu se mânca deloc.

Și se făceau șezători de coconi și cocoane - se adunau coconii să învețe corinde. Veneau toți care voiau, cei de pe uliță în special. Dacă venea câte unul de pe altă uliță era foarte bine primit, că se considera că aici se învață mai frumos corindele.

Fetele mergeau "la caier", să toarcă; acolo învățau ele corindele. Iar feciorii se adunau în grupuri de câte 4-6 pe la bătrâni, care-i învățau.

- Nu mergeau acolo unde se adunau fetele la caier?

- Era post și nu era voie să îmble la fete. La noi nici nu mergeau feciorii unde se adunau fetele la caier nici atunci când nu era post, d-apoi atunci când era! Le-ar fi interzis popa danțul de sărbători și de cășlegi!

- Când începe corindatul?

- Corindatul începe cu prunci mici, de la 3-4 ani, care merg numai la vecini, pe ulița lor. Ei corindă cam de pe la ora zece, ziua, în ajunul Crăciunului, și-i bine să corinde la o casă prima dată băieți nu fete că fetele se spune că aduc sărăcie în casă. Apoi merg pruncii mai mărișori, de 5-6-7 ani, tot pe ulița lor. Cei de 8-9 până la 12-13 ani, coconii,

Colindători din Prilog, 1968

În pădure m-am născut,
În pădure am crescut,

Acasă dacă m-au adus
De cinste mare m-au pus.